

Finantsministeren: Det er en let Sag at slyde Ansvarret over paa Ministeriet for ethvert tilsyneladende eller virkelig Sammenstød, som i vanskelige Tider kan opstaae imellem Folkerepresentationen og Hans Majestæts Raadgivere; men jeg beder vel at betænke, hvem der nærmest har givet Anledning til, at det i dette Tilfælde er fremkaldt, og om det er heldigt at reise et af de vanskeligste og delicateste Spørgsmaal under et Tidspunct som nærværende. — Det er vel ikke saa underligt, at Udenrigsministeren, om hvis klare Udtrykksmaade man ibrigt har havt noksom Leilighed til at overbevise sig, hvor det har været muligt at svare klart, kan føle sig generet ved at skulle svare klart paa Spørgsmaal, hvorpaa der ikke for Diebliffet let lod sig svare fuldkommen klart. Det er fra Ministeriets Side allerede udtalt, og jeg behøver ikke at gjentage det, at man ærlig og rebelig vil kæmpe for at gennemføre Kundgjørelsen af 28de Januar paa en Maade, som er forfatningsmæssig; men det er Noget, som staaer i nødvendig Forbindelse med hele det Hverv, som paaligger Ministeriet; at man i en Overgangsperiode maa befinde sig i en overordentlig vanskelig Stilling, og der vil være mange Spørgsmaal, hvor det vil være overordentligt vanskeligt for Ministeriet at drage Grændsen imellem, om Noget henhører under den danske Rigsdags Omraade eller ikke. — Selve den Omstændighed, at Grundloven, som i sin oprindelige Skikkelse var bestemt til ogsaa at skulle omfatte Slesvig, endnu ikke der har kunnet publiceres, gjør mange Spørgsmaal meget tvivlsomme, som ellers ikke vilde have været det, og det nytter ikke Noget, at man søger at stille en Slags Advarsel hen for Ministeriet, ved at udtale sin Fortolkning af Grundloven i en vis Retning. — Derved bliver Spørgsmaalet ikke klarere. Man begrunder iforveien de Herrer's Anskuelser, som gjøre saadanne Forslag, og Ministeriet lader sig hverken af en udtryffeligg eller indirecte Udtalelse derom i en Dagsorden lede enten til den ene eller anden Side, men skal vel vide at ramme, hvad der ansees for rigtigt og forsvarligt for Landet.

Sørensen: Ja, jeg maa sige, at nu er

det paa Tiden, at Flere kunne tale end de Herrer, som komme med saadanne Forslag og Dagsordener (Hysen). Nei, ingen Hysen, jeg har Ordet; hvad er det for Dptog, man kommer med? (Latter). Dersom nu Enhver vil overveie ved sig selv, hvad de gaae efter, naar de stemme for det ene eller det andet Forslag med Hensyn til Mistillid til Ministeriet og nu ligeledes til denne Dagsorden, der her kastes ind som en Lynstraale, — dersom vi ville spørge os selv, om det er passende for os, som Folkets Repræsentanter, med saadant Noget at foruroilige og fortrædige Regjeringen (Latter), som ikke i mindste Maade fortjener en saadan Foruroiligelse med Sigt, hvad ville vi da gjøre? stemme for eller stemme imod denne Dagsorden? — Kan her tales om at afstaae saa Meget som en Fodsbred af Landet? Nei, der er ikke Tale om Afstaaelse, der er kun Tale om en Grændsereguleringscommission, og den høitærede Udenrigsminister har saa klart og tydeligt forklaret og har ikke lagt Skjul paa Noget, angaaende hvad der finder Sted, hvorledes Commissionerne staae til hinanden, og hvad der kan ventes af dem; men med den Forklaring er man ikke tilfreds, man kommer saa ovenpaa med et Tillæg af Forslag om en ny Dagsorden, som skulde give maaffee et større Bevis paa Mistillid end den, som er taget tilbage. Først stille de her en complet Mistillid op, som de selv tage i dem igjen ved en Dagsorden; nu finde de denne for lempeelig, og kaste her en ny Dagsorden, der bedre skal bide, ind til vor Vedtagelse. Er det et Forhold, som er passende for Folkets Repræsentanter? — Jeg opfordrer enhver Rigsdagsmand, som veed, hvorfor han er her, og veed, at han er Folkets Repræsentant og ikke skal følge visse Lederes Ministerplaner for at blive Ministre, til at stemme efter sin egen indre Overbeviisning, og naar det kommer til Afstemning, at han saa giver tilkjende, at de, der have Mistillid til det nærværende Ministerium, det er ikke os, som Folkets Repræsentanter, men det er dem, som gaae med en Minister i Raven og ville selv skabe et nyt Ministerium; lad disse Karle alene kun selv (Stærk Hysen. — Til Orden! Til Orden!)

Formanden: Jeg maa bede den ærede